

అధర్మ విజయం

రచన :
వావిలాల
నరసింహారావు

శాంతమ్మకు సాతికేళ్ళు నిండాయో లేదో, భర్త ఆకస్మికంగా గుండె ఆగి మరణించాడు. శాంతమ్మ గుండెపగిలేలా యేడ్చింది. కాని, లాభం లేకపోయింది. ఆమెకు 'నా', అన్నవాళ్లవరూ లేకపోయారు యీ విశాల ప్రపంచంలో. తల్లి, తండ్రి తన చిన్ననాడే చనిపోయారు. భగవంతుడు తనకు ఒక్కసలుసైనా ప్రసాదించలేని నిర్ణయం చేశాడు. తన భర్తకున్న ఆస్తి చిన్నకొంపతప్ప మరేం లేదు పాపం. రెక్కాడితే గానీ డొక్కనిండని బ్రతుకు మోస్తూ కాలం గడిపాడు తనభర్త. నేడు ఆ అదృష్టానికి గూడా నోచుకోలేదు, అబాగ్యురాలైన శాంతమ్మ. అఖిరికి మిగిలిన ఒకరిద్దరు దూరపు బంధువులు లోకాచార ప్రకారం మాటలతో ఓదార్చి వెళ్లిపోయారు.

శాంతమ్మకు యీ పదిరోజులనుండి ఎవరు వచ్చారు? ఎలా జరిపారు? ఎప్పుడెళ్లిపోయారు? ఏమని ఓదార్చారు? యీవిషయాలు ఒక్కటి గూడా తెలీదు. అసలామె యీ పదిరోజులనుండి వచ్చిపించినట్లయినా పుచ్చుకొన్నది గూడా సందేశాస్పదమే. గదిలో ఒక్కటే పరుండి కృత్తి కృశించిపోయింది. అఖిరుకు యీ యిద్దరు బంధువులు వెళ్లిపోబోయే సరికి గుండె బ్రద్దలయ్యేలా ఏడుస్తూ, నెత్తి బాధుకుంది వళ్ళుతెలియని దుఃఖావేశంతో. 'నీ ఖర్మం' అన్నట్లుగా ఒక్క నిమిషం దిగ్భ్రాంతులై, ప్రశాంతంగా వెళ్లిపోయారు. అంతకంటే ఏం చేయగలరు?

కొద్దిరోజులు జరిగేయి. ఆమె క్రమంగా మామూలు మనిషి అయింది. కాని, తన జీవనమెలా జరగాలి? ఓ చిన్నయిల్లు, కొద్ది సామాను ఒక్క వస్తువులేదు. రాగిదమ్మిడి మిగల్గేదు. ఇప్పుడామెకు భర్తపోయిన విచారం కంటే దరిద్రబాధనుగుఱించి విచార మెక్కువగా పీడిస్తోంది. తనకు 'నా' అన్నవాళ్ల వరూ లేరు. ఎక్కడకు వెళ్తుంది? ఎవరిని ఆశ్రయిస్తుంది? రాత్రింబవళ్ళు నిద్రకూడా

మానేసి బుర్రబ్రద్దలయ్యేలా ఆలోచించింది. కాని, ఎవరున్నారు ఆమె మొర వినడానికి? అఖిరుకు ఒక నిశ్చయానికి వచ్చింది కాని ఆది అంత సులభంగా అయ్యేపనిగా తోచడంలా. ఏమైనప్పటికీ వెళ్లి ఆశ్రయించక తప్పదు. ఎవరాయన? తనభర్తయొక్క యజమాని. లక్షలకొలది గడించాడు. యుక్తిపరుడు కాని, రాతిహృదయం కలవాడు.

అఖిరుకు ఒకనాటి సాయంకాలము వెళ్లి తన సాదంతా వివరించింది. మీరు తప్ప ఇంకెవరూ దిక్కులేరంది. చక్షించినా మీరే, భక్షించినా మీరే నంది, ఎంతో ప్రార్థనాపూర్వకంగా, కాని, ఆ ముసలి యుక్తిపరుడు యీమెను మాటలతో ఓదార్చి, వదలించుకోడానికి నిశ్చయమైనాడు. 'అమ్మాయీ! చూడమ్మా! కష్టాలు అనేవి మానవులకుగాక మానుల కొస్తాయా! అయితే కొందరికి ఎక్కువగానూ కొందరికి తక్కువగానూ వస్తుంటాయి. ఇటువంటి కష్టాలనమయంలోనే మనం దైర్ఘ్యం వహించాలి. ధనసంపాదనకు నీ కొక చిన్న సలహా యిస్తాను. ఇలా అమాయకంగానూ, బేలగానూ ఉంటేమాత్రం నీ కింకా కష్టాలే గానీ సుఖంమాత్రం పొందలేవు. అదీగాక ఇప్పుడు రోజులు పూర్తిగా మారాయి. ధర్మం పూర్తిగా నశించింది. అధర్మం నాలుగుపాదాలతో నడుస్తోంది. పిజయం పొందుతోంది కూడాను. ధర్మంగా మడిగట్టుక కూర్చుంటే మాత్రం లాభంకంటే నష్టమే ఎక్కువగా లభిస్తోంది. కాబట్టి యింతకూ చెప్పేదేమంటే నిన్న యిలాగాక, సటాటోపం అలవరచుకోవాలి. గడుసుగా మాట్లాడాలి. అబద్ధంపలకడానికి ఏమాత్రం సంకోచం చెందకూడదు. సంఘాలపేరేవే కొన్నిటిపేరెత్తుతూ శ్రీమంతుల వద్దకు విరాళాలు సేకరించడం మొదలెట్టావంటి నీకు పుష్కలంగా ధనం లభిస్తుంది. నీ జీవితాన్ని నిశ్చింతగా గడుపుకోవచ్చు. ఇది నా ప్రత్యక్షానుభవం....ప్రత్యక్షానుభవం' అంటూ హి....హి....హి అంటూ తనకుతానే

నవ్వుకొని, 'ఇక నీ యిష్టం వెళ్ళాస్తా ఆపీను టైంమయింది' అంటూ గబగబా వెళ్లిపోయాడు.

శాంతమ్మ నిస్పృహచెంది, ఒక్కనిట్టూర్పు విడిచింది. ఇంత అన్యాయం నావలన అయ్యే పనికాదు. చూస్తూ చూస్తూ ఇంతటి అధర్మానికి ఒడిగట్టలేను. ఇంతకూ తన భర్త యజమాని తనను మాటలతో (అవైనా ఆశ్రమ సలహాలు) తృప్తిపరచి తప్పించుకొన్నాడేగాని తాను కించితే సహాయం చేయగల ధార్మిక బుద్ధిగూడా లేదన్నమాట. విశ్వాసఘాతకుడు అనుకొని నిరాశచెందిపోయింది. ఇక దాసీపని తప్ప యితర గత్యంతరమేమీ గోచరించడం లేదు.

ఆ తెల్లవారురూమునే యీ విశాలప్రపంచంలోనే మరొక క్రోత్తప్రదేశానికి బయలుదేరింది. అక్కడ ఒకదాసీగా మారిపోయింది. 4, 5 యిండ్లలో రెక్కలు విరిగేలా చాకిరి చేసినా నెలకు 5 రూపాయిలుకూడా దొరకడం కష్టమయింది. యీ సంపాదనతో రెండు రోజుల కొకసారైనా మెతుకులు దొరకుతున్నాయి. కొన్ని కొన్ని యిండ్లలో 'ఏమె.... బుద్ధి లేనిదానా....దుక్కలాగున్నావ్....ఆ పని చెయ్యలేవా యీ పనిచెయ్యలేవా మీ దాసీవాళ్ళను నమ్మవచ్చా....మీకుతోడు ఒక నీతి గూడానా నీకు ఎందరు మగళ్ళు మారారు? ఇలాంటి అనభ్యమైన మాటలంటూంటే నిలువునా నీరైపోయేది. ఛీ.... యింతటి నీ చుపు బ్రతుకు బ్రతికేదానికన్నా ఏ సుయ్యిలోపడి చస్తే మంచినసుకుంటూ కృత్తికృత్తి యేడ్చేది.

ఆలోచించిచూస్తే తన భర్త యజమాని చెప్పిన సలహాలో కొంత సత్యమే కనిపిస్తున్నట్లు తోచింది. నిజమే, రోజులు మారాయి. ధర్మం నశించింది, న్యాయానికి తావులేదీ ప్రపంచంలో. రెక్కలు విరుచుకొని గొడ్డు చాకిరిచేసినా రెండు రోజుల కొకసారి గూడా

తిండి దుర్లభమౌతంది. వీటన్నిటికంటే నీచాతి నీచమైన పలుకులు చాలా బాధాకరంగా తోచి నయి. తనేమీ తెలివితక్కువదిగాదు, చదువు లేనిదిగాదు, రూపము లేనిది గాదు. ఆయన చెప్పిన సలహాను అమలులోనికి తేవడానికి నిశ్చయంచేసుకుంది. కాని కొంత పెట్టుబడి కావాలికదా! మంచుదుస్తులు, సంచు, కలము, అభరణాలు (రోట్టుగొట్టువైనా ఫరవాలేదు) యిలాంటివి. మర్నాడు ప్రాధున్నే తను పని చేసే యిండ్లల్లో ఎలాగో వందలకొలది అబద్ధాలతో వంచించి పదేసి రూపాయల చొస అన్ని యిండ్లల్లోనూ అప్పుగా తీసుకుంది, మర్నాడే నూతన ప్రదేశంలో కాలుపెట్టింది. అన్ని హంగులు ఏర్పాటుకు సామగ్రికొన్నది. (అతిచౌకరకమైనవి). ఒక శ్రీమంతులమేడలో ప్రవేశించింది, గేటు వద్దనున్న గూర్కా శాల్యాట్ను కూడా పొంది.

ఇప్పుడామె శాంతమ్మకాదు. మిస్. సుహానిని. ఔనారన నిల్కుచీరె, పట్టురవికె (వేలం పాట దుస్తులే నుమండి), రోల్స్ గోల్డ్ నెక్ లెస్, హాండ్ బాగ్, సెకండ్ హాండ్ రిస్తువాచి, అతి చౌకరకమైన చెప్పలబత (పైకి అందంగానే కనిపిస్తయి) సరవాహనం (రికా). కడుపులోకి మాత్రం మున్ని సాలిటి ధర్మాన పంపునీళ్లు దండిగా పట్టించింది. మేడలోకి ప్రవేశిస్తూ సమస్తే అంది అతివయ్యారంగా. పడకకుర్చీలో కూర్చొని కాఫీ సేవిస్తున్న శ్రీమంతుడు ప్రతి సమస్కారంచేసి, కళ్లద్దాలొకసారి సవరించు కొని 'అలా కూర్చొండి' తమపేరు, తమరు వచ్చినపని ఖంగారవుతున్నాడు, అకస్మిక నూతన యువతి అగమనమునకు. మరు క్షణములోనే దాసీదానిచే మరొక కప్ప కాఫీ తెప్పించి 'దయచేసి పుచ్చుకోండి' అంటూ ఆమెముందుకు త్రోశాడు. 'Thanks' అంటూ కడుపారతాగి, 'అబ్బే ఎందుకండీ మీ కి శ్రమ, యిప్పుడే పుచ్చుకొని (పంపు నీళ్లు) బయలుదేరానండీ అంటూనే.

తమపేరుప్రఖ్యాతులు వినడమేగాని (నిజానికి ఆయనెవరోతెలీదు. ఆయనపేరు అంతకు ముందే తెలియదు) మీదర్శన భాగ్యం లభింప లేదు. ఈరోజు తమదర్శనంకోసం ప్రత్యేకంగా హైదరాబాదునుండి వచ్చాను. 'అలాగా? ఏమిటి విషయం?' అంటూ ఫాన్ స్విచ్ వేశాడు అతిథి గౌరవార్థం. 'చూడండి! భారతదేశంలో స్త్రీజాతి చాలా వెనుకబడివున్న సంగతి బగద్దిదితమే. అందులో మన ఆంధ్రుల్లో మరీ హీనంగా వుంది. అందుకని జీవితం ఆదర్శ మహిళల పురోభివృద్ధికొరకే అంకితం చేశాను నుమండీ! హైదరాబాదులో 'ఆంధ్ర మహిళా సంఘానికి సన్ను కార్య దర్శినిగా ఎన్నుకొన్నార' అంటూండగానే 'చాలా సంతోషం' అంటూ షేకహాండ్ యివ్వడానికి ఆమెచేతిని పట్టుకోబోయాడు. ఫరవాలేదు తర్వాతవినండి. మా సంఘానికి వార్షికోత్సవ ప్రోగ్రాము నిర్ణయించాము. మరో 4 రోజుల్లో టూపాలో మీకు ప్రోగ్రాంపేపరు, యిన్నిటేషన్ కార్డు పంపగలం. అప్పుడు మీరు తప్పకవచ్చి మా సంఘాన్ని ఆశీర్వదించి వెళ్ళాలి. 'ఓ అలాగేతప్పకుండా. ఇప్పుడు నేను ముఖ్యంగా నేను వచ్చినపని మి బోటి సంఘాభిమానుల సహకారార్థం, యీ బ్రహ్మాండమైన ప్రోగ్రాము లో క్లబ్ లైబ్రరీ, రేడియోలు నూతనంగా స్థాపించడానికి నిశ్చయమైంది. అన్నిఖర్చులూ కలిసి కనీసం 5 వేలన్నా కావచ్చని ఎస్టిమేషన్ తయారయింది. కాబట్టి యీ కార్యక్రమం మిలాంటివారినహకారమేలేకపోతే ఒక్క ఆడుగు కూడా ముందుకువేయలేవినంఘాలు. కావున, మీకుతోచిన....అంటూండగానే 'ఓ....ఇదుగో చెక్కు. కాని, ఇది చాలా స్వల్పం. మరొక సారి వస్తే తప్పకుండా మరికొంత విరాళ మివ్వగలను' అంటూ చేతికందించాడు. మిస్. సుహానిని (శాంతమ్మ) ఆదుర్దాతో చెక్కుమీది అంకెనుచూచి తృప్తిగా ఒక్క పెద్ద నిట్టూర్పు వెలిబుచ్చింది. 'ఏమిటది' అంటూ విస్తు పోయాడా బోలా శంకరయ్యగారు.

'అబ్బే ఏమీలేదు-మీ దాతృత్వానికి నాకు చాలా తృప్తికలిగింది. మీ మేలు ఎప్పుడూ మరువలేము. తప్పకుండా వార్షికోత్సవానికి రావాలి నుమండీ' అంటూ లేచినిల్చింది. 'అదేమిటి బోజనం చెయ్యకుండానే.' కాదు ఎంతమాత్రం వీల్లేదు. మీరీపూట మాయింట్లో తప్పకుండా బోజనంచేసి వెళ్ళాలి' అంటూ ప్రార్థనాపూర్వకంగానే కోరాడు పాపం. ఆయన కోరికను సమ్మతించింది మిస్. సుహానిని.

తిరిగి రికాలో వస్తూ, మళ్ళీ చెక్కుమీది అంకెనుచూచి పొంగిపోయింది. కాస్తా కూస్తా కాదు 1500 అక్షరాలా పదిహేను వందల రూపాయలు. తనజీవితంలో ఎన్నడూ (తన భర్త జీవించి ఉన్నప్పుడుగూడా) యింత మొత్తాన్ని ఒక్కసారిగా చూడనూ లేదు. పొందనూలేదు. యీ సంఘటనంతా ఒక కలగా జరిగింది. కాని, యీ సలహానిచ్చిన తనభర్తయబమానిని మనస్సులో అభినందించుకుండా వుండలేకపోయింది.

ఇప్పుడు శాంతమ్మ మరో క్రొత్తప్రదేశంలో నివాసమేర్పరచుకొంది. జీవిత నాటకంలోని వేషమూ, పేరు పోయినయి. మిస్ సుహానినిగా గాక మామూలు శాంతమ్మగానే, నిర్విచారంగా కాలం వెళ్లబుచ్చుతోంది.

కాలు ఆణి మందు

కాళ్లలో యేర్పడు అణికి యీ దివ్యమైన ఔషధమును ప్రతిరోజు పైన చరుముకొని వచ్చినచో అణియొక్క మొలకను బయటికి తీసివైచి స్వస్థపరచును. మరల యొప్పటికిని కాలిలో అణి రానేరదు. బాగుగ మామూలు ప్రకారము పాదములు అణచి నడచుటకు వీలుపడును.

బుడ్డి 1-8 రూ. 1=00
 ధనలక్ష్మి అండ్ కో.,
 తపాలపెట్టె నెం. 1376, మదరాసు-1.

